

**LIETUVOS RESPUBLIKOS POTENCIALIAI PAVOJINGŲ ĮRENGINIŲ PRIEŽIŪROS
ĮSTATYMO NR. I-1324 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Eil. Nr.	Institucijos, su kuria derinta, pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos nebuvo atsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
1.	Ekonomikos ir inovacijų ministerijos 2019- 01-16 raštas Nr. 3-172	<p>1. Norėtume atkreipti dėmesį į problemas, kylančias dėl Projekte nustatomo teisinio reguliavimo, susijusio su įstaigų, siekiančių teikti potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimo paslaugas (toliau – akredituota įstaiga), akreditavimu. Visų pirma, sistemiškai vertinant Projektu nauja redakcija dėstomo Lietuvos Respublikos potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatas, galima daryti išvadą, kad akredituotomis įstaigomis galės tapti tik Lietuvoje įsteigti subjektai. Nors Įstatymo 2 straipsnio 1 dalis numato platų juridinių asmenų, galinčių tapti akredituotomis įstaigomis, sąrašą (tiek Lietuvoje, tiek kitose valstybėse narėse įsisteigę asmenys), tačiau kitos to paties teisės akto nuostatos šią teisę paneigia, pavyzdžiui, Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nurodoma, kad akreditaciją atlieka Vyriausybės įgaliota institucija, o 5 straipsnyje – kad įstaiga turi būti akredituota pagal Lietuvos standartą LST EN ISO/IEC 17020. Primintina, kad Nacionalinis akreditacijos biuras gali išduoti akreditacijos pažymėjimus tik Lietuvos Respublikoje įsteigtiems subjektams, t. y. kitų Įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų Nacionalinis akreditacijos biuras negalės akredituoti, todėl jiems nebus sudarytos sąlygos tapti potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimo paslaugas teikiančia įstaiga. Abejonių taip pat kyla dėl reikalavimo, kad kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs juridinis</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Pažymėtina, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos standartizacijos įstatymo 5 straipsnio 2 dalimi Lietuvos standartas identifikuojamas iš santrumpos „LST“ ir numerio. Perimtas tarptautinis ar Europos standartas ar kitas tarptautinių ar Europos standartizacijos organizacijų leidinys gali būti identifikuojamas iš santrumpos, kurią sudaro „LST“ bei perimamo tarptautinio ar Europos standarto ar kito leidinio santrumpa ir atitinkamas numeris. Pažymėtina, kad Lietuvos standartas LST EN ISO/IEC 17020 yra perimtas tarptautinis ir Europos standartas ir tai galima matyti iš standarto trumpinių ir „EN“ ir „ISO/IEC“ ir savo turiniu nesiskiria nuo tarptautinio ir Europos standarto. Minėtas standartas Europos Sąjungos valstybėse narėse nėra prieinamas kitaip nei kiekvienos valstybės narės perimtas standartas su savo šalies santrumpa (pvz., Jungtinės Karalystės - BS EN ISO/IEC 17020, Vokietijos - DIN EN ISO/IEC 17020). Atsižvelgiant į tai, Lietuvos standarto nurodymas neužkerta kelio kitų valstybių narių įstaigoms, akredituotoms pagal tarptautinę ar Europos standartą, vykdyti veiklą Lietuvoje. Pažymėtina, kad siūlymas palikti žodį „standartas“ ir išbraukti žodžius „Lietuvos“ bei standarto santrumpą „LST EN“ prieštarauja Standartizacijos įstatymo 5 straipsnio 6 daliai. Atsižvelgiant į pastabą dėl akredituotosios įstaigos pareigų atlikimo pagal Lietuvos Respublikos potencialiai pavojingų</p>

	<p>asmuo, norėdamas tapti akredituota įstaiga, turėtų būti akredituotas kaip A tipo kontrolės įstaiga pagal Lietuvos standartą LST EN ISO/IEC 17020. Pažymėtina, kad juridiniai asmenys, kurie yra akredituoti Europos akreditavimo organizacijai priklausančių nacionalinių akreditacijos įstaigų, kaip nustatyta 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 765/2008, nustatančiame su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 765/2008), ir jų išduoti atitikties vertinimo dokumentai yra pripažįstami visoje ES, įskaitant Lietuvą. Reikalavimas visiems valstybių narių juridiniams asmenims būti akredituotiems tik pagal lietuvišką standartą Lietuvos nacionalinės akreditacijos įstaigos vertintinas kaip nesuderinamas su minėtu reglamentu. Ekonomikos ir inovacijų ministerija sutinka, kad potencialiai pavojingų įrenginių priežiūra turi būti patikėta tik patikimoms ir kompetentingoms įstaigoms. Tačiau, net ir siekiant šio tikslo, nustatomas teisinis reguliavimas negali prieštarauti Europos Sąjungos teisės aktams. Priėmus politinį sprendimą Lietuvoje minėtų įrenginių techninę priežiūrą patikėti atlikti tik Lietuvoje įsteigtiems subjektams, o tai reikštų laisvo paslaugų judėjimo ribojimą, turėtų būti atitinkamai tikslinama Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies sąvoka, o toks ribojimas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo 9 straipsnio 5 dalimi, turėtų būti notifikuojamas Europos Komisijai, pagrindžiant ribojimo atitiktį būtinumo, proporcingumo ir nediskriminavimo principams. Priešingu atveju, siekiant nustatyti teisinį reguliavimą, atitinkantį Reglamento (EB) Nr. 765/2008 ir Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo reikalavimus, turėtų būti tikslinamos kitos Įstatymo nuostatos, pavyzdžiui, Įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje turėtų</p>	<p>įrenginių priežiūros įstatymo Nr. I-1324 pakeitimo įstatymo projekto, kuriuo Potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatymo dėstomas nauja redakcija (toliau – Įstatymo projektas) Įstatymo projekto 5 straipsnio 1 dalį išdėstyti taip: „Potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimą atlieka akredituotoji įstaiga, akredituota kaip A tipo kontrolės įstaiga, pagal Lietuvos standartą LST EN ISO/IEC 17020 atlikti šio Įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytuose norminiuose teisės aktuose nustatytas procedūras. Akreditavimo sritis turi atitikti tikrinamų potencialiai pavojingų įrenginių kategoriją (kategorijas) ir jų parametrus“.</p>
--	---	---

		<p>būti atsisakoma žodžių „Lietuvos“ ir „LST EN“ ir ši dalis atitinkamai papildyta: „1. Potencialiai pavojingų įrenginių techninę būklę tikrina akredituota įstaiga, kuri, kaip A tipo kontrolės įstaiga, akredituota pagal Lietuvos standartą LST EN ISO/IEC 17020 atlikti šio Įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytuose norminiuose teisės aktuose nustatytas procedūras“. Ši formuluo­­tė užtikrintų, kad kitų valstybių narių subjektai savo šalyje būtų akredituoti atlikti atitikties įvertinimo procedūras, nustatytas Lietuvos institucijų, atsakingų už atskirų kategorijų potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros organizavimą, patvirtintuose teisės aktuose pagal juose nustatytus metodus. Pažymėtina, kad atskirai reikėtų aptarti tokių subjektų kontrolę, nes, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 765/2008, atitikties įvertinimo įstaigų priežiūrą atlieka jas akreditavusios įstaigos.</p>	
2.	VŠĮ Technikos priežiūros tarnybos 2019-01-10 pastabos	<p><i>Dėl Įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalies 3 punkto</i></p> <p>Siūlome atsisakyti šio papunkčio, kadangi gamintojo pateiktuose potencialiai pavojingo įrenginio techniniuose dokumentuose yra nurodomi būtiniausios įrangos, prietaisų ir kt. sąrašas.</p> <p>Įstatymo projekte nenumatyta, kas bus atsakingas už nurodyto reikalavimo vykdymo kontrolę.</p> <p>Pridedame KoneCranes krano instrukcijos ištrauką, kurioje pateikiamas įrangos ir kt. sąrašas</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pažymėtina, kad vadovaujantis Įstatymo projekto 2 straipsnio 2 dalimi nuolatinė potencialiai pavojingų įrenginių priežiūra – potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros norminiuose teisės aktuose, gamintojo pateiktuose šių įrenginių techniniuose dokumentuose nurodyti potencialiai pavojingų įrenginių savininkams privalomas nuolat atlikti šių įrenginių techninių parametrų tikrinimas, apžiūra, remontas ir kiti nurodyti veiksmai. Pritartina, kad nuolatinė priežiūra turi būti atliekama ir pagal gamintojo pateiktus potencialiai pavojingo įrenginio techninius dokumentus. Tačiau Įstatymo projekto 7 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad nuolatinę priežiūrą vykdan­­tis asmuo privalo turėti reikalingą įrangą, prietaisus ir kitas darbui reikalingas priemones ir tai yra būtina sąlyga, kad asmuo galėtų atlikti potencialiai pavojingo įrenginio nuolatinę priežiūrą. Atsižvelgiant į tai, bus nustatytas būtiniausios įrangos, prietaisų ir priemonių sąrašas, kurį,</p>

			<p>vadovaujantis Įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalies 1 punktu, tikrins valstybės institucijos, atsakingos už potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros kontrolę. Taip pat pažymėtina, kad kartu su Įstatymo projektu yra pateiktas ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 589 straipsnio pakeitimo ir Kodekso papildymo 47¹ straipsniu įstatymo projektas, kurio 1 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad yra taikoma atsakomybė už nuolatinei priežiūrai reikalingos įrangos ir prietaisų neturėjimą. Atsižvelgiant į išdėstytą, nėra pagrindo sutikti su pateiktu pasiūlymu.</p>
		<p><i>Dėl Įstatymo projekto 8 straipsnio 2 dalies 8 punkto</i> Siūlome atsisakyti šio papunkčio, kadangi viskas yra išdėstyta 8 straipsnio 5 papunktyje.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 8 straipsnio 2 dalies 5 punktas ir 8 straipsnio 2 dalies 8 punktas nurodo apie trūkumus, dėl kurių gali įvykti potencialiai pavojingo įrenginio avarija ar potencialiai pavojingas įrenginys kelia grėsmę žmonių gyvybei, sveikatai ar aplinkai. 5 punktas nurodo įrenginio savininko pareigą įrenginį sustabdyti ir pašalinti trūkumus, 8 punktas – pranešti apie sutrikimus atitinkamai įstaigai. Pažymėtina, kad abi pareigos yra svarbios, tačiau siekiant aiškumo siūlome jas abi apjungti ir Įstatymo projekto 8 straipsnio 2 dalies 5 punktą išdėstyti taip: „nustačius potencialiai pavojingo įrenginio veiklos sutrikimus dėl kurių gali įvykti potencialiai pavojingo įrenginio avarija ar potencialiai pavojingas įrenginys kelia grėsmę žmonių gyvybei, sveikatai ar aplinkai, nedelsiant sustabdyti (išjungti) įrenginį ir imtis priemonių nustatytiems sutrikimams pašalinti. Pranešti valstybės institucijai, atsakingai už potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros kontrolę, akredituotosioms įstaigoms apie potencialiai pavojingų įrenginių avarijas, jų veiklos sutrikimus ir su tuo susijusius sunkius ir mirtinus nelaimingus atsitikimus bei žalą aplinkai ar turtui, organizuoti avarijų padarinių lokalizavimą ir likvidavimą bei tyrimą. Potencialiai</p>

			pavojingą įrenginį pradėti naudoti tik pašalinus sutrikimus ir potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros norminiuose teisės aktuose nustatyta tvarka nustatčius, kad potencialiai pavojingą įrenginį saugu naudoti;“.
3.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2019-01-25 raštas Nr. (1.6E)2T-64	2. Projekto 2 straipsnio 2 dalyje vartojama formuluotė („potencialiai pavojingų įrenginių techninių parametrų tikrinimai“) derintina su Projekto 2 straipsnio 7 dalyje apibrėžiama formuluote („potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimas“).	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad potencialiai pavojingų įrenginių priežiūra apima nuolatinę potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrą ir potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimą. Pažymėtina, kad potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimas yra savarankiška potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros rūšis, todėl Įstatymo projekto 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta nuolatinė potencialiai pavojingų įrenginių priežiūra ir jos veiksmai neapima potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimo. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti „potencialiai pavojingų įrenginių techninių parametrų tikrinimai“ yra nesusiję priežiūros veiksmai su potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimu, todėl nėra pagrindo derinti nurodytų formuluočių.</p>
		3. Projekto 2 straipsnio 7 dalyje apibrėžiant potencialiai pavojingų įrenginių techninės būklės tikrinimą siūlytina nurodyti, kad tai akredituotos įstaigos vykdoma potencialiai pavojingo įrenginio apžiūra, privalomasis patikrinimas ir kiti apibrėžtyje išvardijami veiksmai. Dokumentus, kuriais atlikdama šiuos veiksmus turi vadovautis akredituota įstaiga, siūlytina dėstyti atskiroje nuostatoje, nes tai nėra sąvokos dalykas. Be to, teiginys, kad akredituotos įstaigos vykdoma potencialiai pavojingo įrenginio apžiūra atliekama „gamintojo pateiktuose potencialiai pavojingų įrenginių techniniuose dokumentuose nustatyta tvarka ir terminais“ yra kritikuotina, nes pareigos akredituotai įstaigai, jų atlikimo tvarka ir terminai turi būti nustatyti teisės aktuose, o ne gamintojo pateikiamuose dokumentuose.	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 2 straipsnio 7 dalyje yra nurodyta, kad techninės būklės tikrinimas yra akredituotosios įstaigos vykdoma veikla. Vadovaujantis Įstatymo 2 straipsnio 9 dalimi įrenginio techniniai dokumentai yra įrenginio atitikties deklaracija, įrenginio sertifikatas, įrenginio pasas, brėžiniai, įrenginio priežiūros dokumentai (įrenginio montavimo ir bandymo prieš pradedant jį naudoti, aptarnavimo, remonto, demontavimo taisyklės, instrukcijos) ir kiti kartu su įrenginiu gamintojo pateikiami dokumentai, kuriuose nurodoma įrenginio paskirtis, konstrukcija, parametrai, privalomieji saugos reikalavimai bei naudojimo tvarka. Gamintojo pateikiami techniniai dokumentai yra privaloma</p>

		<p>potencialiai pavojingo įrenginio instrukcija, kuria remiantis turi būti prižiūrimi įrenginiai. Atkreiptinas dėmesys, kad techniniai dokumentai yra įtvirtinti kaip privalomi ir ES teisėje.</p> <p>2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/33/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais ir liftų saugos įtaisais, suderinimo (OL 2014 L 96, p. 251) nurodyta, kad gamintojai parengia reikiamus techninius dokumentus ir atlieka 15 straipsnyje nurodytą atitinkamą atitikties vertinimo procedūrą arba užsako ją atlikti. Vadovaujantis minėtos direktyvos 4 priedo 4 punktu notifikuotoji įstaiga išnagrinėja techninius dokumentus ir patvirtinamuosius duomenis, kad įvertintų lifto saugos įtaiso techninio projekto tinkamumą. Taigi techniniai dokumentai yra skirti užtikrinti, kad įrenginys galėtų patekti į ES rinką ir kad juo būtų galima saugiai naudotis. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo iš sąvokos išbraukti gamintojo techninių dokumentų.</p> <p>Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad šis terminas yra aprobuotas Valstybinėje lietuvių kalbos komisijoje 2019 m. sausio 31 d. terminologijos komisijos posėdyje ir paskelbtas Lietuvos Respublikos Terminų banke.</p>
	<p>4. Atsižvelgiant į Projekto 4 straipsnio 1 dalies 1 punktą, numatantį valstybės registro steigimą, siūlytina Projektą pildyti Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodoma informacija.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pažymėtina, kad Potencialiai pavojingų įrenginių valstybės registras įsteigtas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gegužės 9 d. nutarimu Nr. 645 „Dėl Potencialiai pavojingų įrenginių valstybės registro įsteigimo ir Potencialiai pavojingų įrenginių valstybės registro nuostatų patvirtinimo“. Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo 50 straipsnio 1 dalis nustato, kad šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalis, 17 straipsnis, 18 straipsnio 1 ir 2 dalys, 22 straipsnio 1 dalis, 23 straipsnis taikomi tik po šio įstatymo įsigaliojimo steigiamiems registrams. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių</p>

			<p>valdymo įstatymas priimtas 2011 m. gruodžio 15 d., t.y. po Potencialiai pavojingų įrenginių valstybės registro įsteigimo. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes nėra pagrindo Įstatymo projektą pildyti Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodoma informacija.</p>
		<p>7. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 36¹ straipsnio 1 dalimi, Projekto 4 straipsnio 3 dalyje (ir jos 1 punkte) siūlytina minėti <i>ūkio subjektų veiklos priežiūrą</i>.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pažymėtina, kad Potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta Įstatymo paskirtis – nustatyti potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros ir jos atlikimo kontrolės bendruosius principus, siekiant užtikrinti saugų potencialiai pavojingų įrenginių darbą ir žmonių gyvybės, sveikatos ir aplinkos apsaugą nuo galimo žalingo šių įrenginių poveikio. Šio įstatymo paskirties užtikrinimą atlieka Įstatymo projekto 4 straipsnyje nurodytos valstybės institucijos. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 36¹ straipsnio 1 dalyje ūkio subjektų veiklos priežiūra apibrėžta, kaip viešojo administravimo subjektų veikla, skirta teikti metodinę pagalbą ūkio subjektams, prižiūrėti, kaip ūkio subjektai laikosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, kontroliuoti, ar tinkamai tuos reikalavimus vykdo, ir įgyvendinti kitas priemones, užtikrinančias tinkamą teisės aktų reikalavimų laikymąsi ir užkertančias kelią žalai teisės normų saugomoms vertybėms atsirasti. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos valstybės institucijos pareigos yra skirtingos nei ūkio subjektų veiklos priežiūros. Terminas „kontrolė“ Terminų banke apibrėžtas kaip objekto tikrinimas ir rezultatų palyginimas su tam tikrais reikalavimais, norint nustatyti atitikį.</p> <p>Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad Viešojo administravimo įstatyme 2 straipsnio 22 dalyje nurodyta, kad ūkio subjektas – fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija, juridinio asmens ar kitos organizacijos filialas, Lietuvos Respublikos</p>

			<p>teritorijoje vykdančios teisės aktų reglamentuojamą <u>ūkinę veiklą</u>, kurią prižiūri šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka įgaliojti atlikti viešąjį administravimą subjektai. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 2 dalies 21 dalimi ūkinė veikla – gamybinė, komercinė, finansinė ar profesinė veikla, susijusi su <u>prekių pirkimu ar pardavimu</u>, išskyrus atvejus, kai fiziniai asmenys prekę įsigyja asmeniniams ir namų ūkio poreikiams tenkinti. Pažymėtina, kad vadovaujantis Įstatymo projekto 7 straipsnio 1 dalimi, 2 straipsnio 4 dalimi nuolatinei potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrą gali atlikti ir įrenginio savininkas, kuris gali būti fizinis asmuo. Įrenginio savininko fizinio asmens, atliekančio nuolatinei potencialiai pavojingo įrenginio priežiūrą savarankiškai, veikla nėra niekaip su ūkine veikla, t.y. prekių pirkimu ar pardavimu. Taigi <i>ūkio subjektų veiklos priežiūra</i> yra netinkamas terminas apibrėžti įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalyje nurodytą valstybės instituciją.</p>
		<p>8. Projekto 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte brauktinas žodis „įvertina ir“, nes akreditavimo funkcija apima ir visus susijusius veiksmus – įvertinimą, patikrinimą, dokumentų parengimą ir pan.</p>	<p>Neatsižvelgta Pažymėtina, kad ši nuostata yra suderinta su Lietuvos Respublikos atitikties įvertinimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 1 punktu, kuriame nurodyta, kad: „Nacionalinis akreditacijos biuras įvertina ir akredituoja sertifikavimo ir kontrolės įstaigas, bandymų ir kalibravimo laboratorijas, išduoda akreditavimo pažymėjimus“.</p>
		<p>9. Projekto 4 straipsnio 4 dalies 2 punkte brauktini žodžiai „dėl akreditavimo sąlygų“, kaip pertekliniai.</p>	<p>Neatsižvelgta Pažymėtina, kad ši nuostata yra suderinta su Lietuvos Respublikos atitikties įvertinimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 2 punktu, kuriame nurodyta, kad: „Nacionalinis akreditacijos biuras atlieka akredituotų sertifikavimo ir kontrolės įstaigų, bandymų ir kalibravimo laboratorijų veiklos priežiūrą“. Įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalyje nurodyta valstybės institucijų, atsakingų už potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros kontrolę, kompetencija. Jeigu</p>

			<p>būtų išbraukti žodžiai „dėl akreditavimo sąlygų“, Valstybės institucija, atsakinga už akreditavimą, vykdytų veiklos priežiūrą. Atkreiptinas dėmesys, kad neapibrėžus, kas yra veiklos priežiūra taptų neaišku, kuo valstybės institucijos, atsakingos už akreditavimą, vykdoma veiklos priežiūra skiriasi nuo Įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų institucijų vykdomos priežiūros kontrolės. Todėl vadovaujantis aiškumo ir sistemiškumo principais yra netikslinga išbraukti žodžius „dėl akreditavimo sąlygų“, siekiant atskirti aukščiau paminėtų institucijų kompetenciją.</p>
		<p>14. Projekto 7 straipsnio 1,3, 4 dalyse siūlytina nesusiaurinti galimų subjektų, su kuriais galėtų būti sudaroma sutartis nuolatinei potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrai vykdyti, rato (siūlytina vartoti sąvoką asmuo).</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje įvesta santrumpa juridinis asmuo, kuris apima Lietuvos Respublikoje įsteigtą juridinį asmenį, kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusioje valstybėje įsteigtą juridinį asmenį ar kitą organizaciją arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigtą jų filialą. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso antros knygos I ir II dalys išskiria fizinius ir juridinius asmenis, kitų asmenų teisės aktai nenustato. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta sąvoka „asmuo“, tačiau atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo projekte aiškiai yra atskirti fiziniai ir juridiniai asmenys, todėl įvedus sąvoką „asmuo“ tai neatitiktų aiškumo ir sistemiškumo principų. Pabrėžtina, kad vartojant fizinio ir juridinio asmens sąvokas nėra pagrindo teigti, kad Įstatymo projekto 7 straipsnyje yra susiaurintas galimų subjektų, su kuriais galėtų būti sudaroma sutartis nuolatinei potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrai vykdyti, ratas, nes jis nesiskiria nuo Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąvokos „asmuo“ turinio.</p>

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kekuraitis